

Spt. Y. 197. Kosić Franca.
Y. R. A. F. M. E.

3.9.44.

Draga mi Ženka.

Sprejmi najiskrenije pozdrave in gorče poljube na tvoje
lepe ustne. Jast ljuba Ženka sem pravi in pri najboljšem zdravju,
mako upam t' ble in naše Mame.

Ljuba Ženka javim ti, da dober neboš odobila moj novi
naslov je bolša da mi napiše, ki škoda da nisi prava
prespotrebno pogubila, bodi strpliva upam da nebo dolgo
dovabo ho bati tven močevnost da ti pošlem moj novi
naslov, nitreba da si v skelbi same, jast se imam pravi
dobro.

Mojih pisnic neodolivam, ki pamešali so se naslavi,
saj upam da se ne bodo pogubila, samo mnogo samode bodo
imela, če ti ti ljuba Ženka kemai mojih pisnic veš časa
pa z G. Heleno se točaita, in piračujta kera bo prej odobila
kero pisnice, saj veš ne! Miha z Rancijom smo skupaj,
tako da al t' moga al drugoga kero pisnic bo prej pitlo
le tam.

Ho boš govorila z Heleno pa ili t' moje strani pozdravi,
Rani je prav, le naj bodo pres skali.

Drugaj tu duve imamo lepe, samo precej vroče,
to je dobro ki imamo tušev tako da se lahko dovela
spriša, ta tedna sem bil dvakrat v kime, en film je
bil saldu lep, v farbali, tako da dva večera so prej nil
pasala.

Drugaj Ženka mnogo mi je dovela, saj na vse

načine in kratim čas pa uvidim so tako dolgo dnevi, pono-
no večeri in noči, nemajo kave, podnevi se nekako para
nekaj z čitavjem nekaj čevčja, ušle se kaj pogovarjamo,
al poslušamo radio, al noč ženska je strano buja.

At včer prej ko prideš do spanja, prej pride edna al
dve ure po polnici, sam se vrtim po postelji prav da nima
se nenajde, uvari holkor mi ti ljuba mačka, po me nislina
nate, na me kar je met mano i tako pasalo, na me tito
veselje hi smo skupaj ušila, in na tito žalostne trenutke
ko smo se odaljila eden t drugoga.

Saj mi se eda ženska da vč ur v noči, sem z nislino
pri bli ko pa v spanju, ja ti bi rekla ma zakaj si tak, ma
drugače ne go ko tako, kaj ču ko urobi dan te kol ljubim,
a ko ljubi ta drugačen nemora biti.

Najprej nado polasem o to, ki upam, da mi vč dabi dan
ko ta vjuna ko komida, in takrat voj mošičko ko zavredno
ostal o vojens narčju.

Ludi iz v prvih dneh naše ljubeni nismo imela nmo-
go dni skupnega čulcuja in veselja, pa potem Draga mi
ženska bomo nadomestila to kar nam je bilo t nate.

Ženska samo to le posim da si vidno mi trdva,
in nikoli ne obupat, pa magari da vč časa neuditi
mojega juna, i to se morai nadat, da morda se nekamo
vidi si, tisti deseli kaver y smo se sporuala, ampak
da mi dabi dan ko bomo skupno po naših ljub krajih
uživala našo ljubčen.

Saj to, ti otro reem, da ko ti piše do teja

boš se pripravljena na tako noč, ne pa da bi v skalež
in strahu same.

Maki dan bi paša, drugi pihaja v drugem obliki, in
zato ljuba ženska, mi moramo biti i na to pripravljene, saj
morda ni tako, ko si jst mislim, ma bolje da se na tako
se pripravim tudi.

Saj upam da tudi se us en dan, se bi se bol odaljila
eden t drugega, loška li bla vedno močna, in z karajšo
me penajata, in otala vedno taka ko Franči želi!

Saj li v enem pisnu pisei, Franči bo en dan pišu
v noč narajše pa naj bo to kije keli. Ženska ja tako
je, magari nerene kaj bi može vse pretyet in penest
ma Franči sebo vnu se voji ljubeni žunki.

Pišu bo dan ko spet ga bota jiba in se veselila v
ljubeni in gještovanju eden do drugega.

Le vedno bodi karajšna in upaj v tistega ki ga t
prega pogleda ljubi, in vse bo z tem penajano, skoro
tri leta bo minula t kar se penava, pa i se nekaj mena
pa vse bo karajšo, in takrat bo sibo tisto židunje katero
nidva si želiva.

Kajepre podrair Manu in vse otale.

Sprejmi iskrene pozdrave in gorie poljube na
voje lepe ute. Vrij do groba sveti Mišle Franči.